

[Carsten Raft.]

staden og de Kommuner, der omgiver Hovedstaden og dens Omegn, hvor ellers Prisniveauet er ganske det samme. Jeg tror nok, det var mig, der ved samme Lejlighed nævnte, at det maaske var paa Tide at pris-à-jourføre de Fradrag, der eksisterer i Øjeblikket, i Almindelighed. Det bliver nu gennemført, men det nævnte Forhold er nærmest blevet skærpet, Forskellen er blevet større, og Urimeligheden tegner sig skarpere mellem Hovedstaden og de Kommuner, der har ganske den samme Karakter ogsaa i ejendomsprismæssig Henseende som Hovedstaden.

Det ærede Medlem Hr. Kolbjørn og den højtærede Finansminister var inde paa disse Spørgsmaal og understregede, at her laa et Problem, og Problemet trænger sig meget stærkt paa for disse Omegnskommuner, jeg taler om, derved at det at have eget Hus er et særlig almindelig udbredt Fænomen i Omegnskommunerne, hvor Ejendomspriser og Ejendomsskatter har særlig Interesse. Den højtærede Finansminister mente, der ikke var Tid til at løse dette Spørgsmaal, og vi har derfor stillet et Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, som vi mener i og for sig skulde give en Løsning. At Spørgsmaalet bør løses, kan der næppe være nogen som helst Tvivl om. Gradueringen af Fradraget maa være motiveret med forskellige Ejendomsprisforhold de forskellige Steder — ellers er der ikke nogen Mening i det —, og naar Ejendomsprisforholdene er de samme i Omegnskommunerne og Hovedstaden, er det urimeligt, at denne Graduering opretholdes paa den Maade, det sker her. Det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoed talte om, at den nødtørftige Bolig skulde være til en vis Grad skattefri og beskyttet, og den er — det kan der ikke være nogen Diskussion om — mindre beskyttet gennem Fradragsreglerne i Omegnskommunerne, end den er i København, hvor Prisforholdene er de samme, og særlig haardt er det selvfølgelig for dem, der har eget Hus, for dem har det særlig Betydning. Derfor har vi stillet det foreliggende Ændringsforslag. Vi kunde godt have nævnt de forskellige Omegnskommuner, men for ikke at gribe for voldsomt ind og paatvinge en bestemt Regel har vi foreslaaet, at de paa-gældende Kommuner for at komme i Betragtning skal indgive Ansøgning derom.

Jeg erkender, at den højtærede Finansminister har Ret i den Betragtning, at Begrebet Omegnskommune ikke alene dækker Omegnskommunerne omkring København, men at det selvfølgelig foruden omfatter

andre større Byer og Stationsbyer af en vis Størrelse med bymæssig Bebyggelse. Derfor er vi ogsaa villige til at forhandle om en ændret Affattelse af Forslaget, gaaende ud paa, at f. Eks. de Kommuner, der ligger i Nærheden af større Købstæder, skulde have samme Fradragsregler som Købstæderne. Vi er meget villige til at forhandle om dette, vi er blot utilfredse med, at der stadig siges, at dette Spørgsmaal ikke kan løses. Her foreligger en Urimelighed, en klar Urimelighed, og det maa være saaledes, at Rigsdagen en Gang før eller senere kan skride til Handling og ikke i det uendelige skal vente paa Skattekommissionen.

Jeg spørger, om den højtærede Finansminister er klar til en saadan Handling.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg har allerede under Finanslovdebatten haft Lejlighed til at skifte Ord med det ærede Medlem Hr. Carsten Raft om det her omhandlede Spørgsmaal og givet Udtryk for, at jeg principielt er enig med ham. Det er naturligvis rigtigt, at en stor Del af Kommunerne i Københavns Omegn og ogsaa visse andre Steder i Landet i Virkeligheden bør sidestilles med Bykommunerne. Jeg maa imidlertid finde, at den Fremgangsmaade, man har foreslaaet i det stillede Ændringsforslag, ikke er praktisk, og det af flere Grunde. For det første vil det betyde, at der skal indgives Andragende til Indenrigsministeren. Disse Andragender skal behandles, og der vil gaa en væsentlig Del af den Tid, man bør bruge til Ligningsarbejdet, inden man bliver klar over, hvilke Kommuner der kan faa disse Ændringer, og hvilke der ikke kan faa det. Dertil kommer, at det stiller Indenrigsministeren over for vanskelige Spørgsmaal, Spørgsmaal, der bør løses ad Lovgivningens Vej, idet Spørgsmaalet om, hvor man bør trække Grænsen mellem de Landkommuner, der i disse Henseender skal ligestilles med Bykommuner, og dem, der ikke skal det, bør afgøres af Lovgivningsmagten.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Carsten Raft er klar over, at der findes Omegnskommuner andre Steder end ved København. Det gælder for mange større Byer i Provinsen, at der ogsaa der er Omegnskommuner, som i økonomisk Henseende er en Del af Byomraadet. Men det er, som det ærede Medlem ogsaa sagde, ikke bare ved de større Byer, noget saadant finder Sted; vi har mange betydelige Stationsbyer ude i Provinsen — jeg skal blot minde om en By som Odder i Jylland, som er større end et meget stort Antal af vore Køb-